

# De restauratie van een Porsche 356A Convertible D (deel 3)



Het restauratie-project van de Porsche 356A Convertible D bij vader en zoon Siemerink in IJmuiden nadert zijn voltooiing. In dit derde deel zullen we, zoals aangekondigd in onze vorige editie, nader ingaan op het zogenaamde vertinnen, een specialistisch stukje vakmanschap, dat vader Theo als geen ander beheerst. De auto is trouwens nog niet gespoten, maar volgens Michael Siemerink gaat dat binnenkort gebeuren. Daarom volgt na dit deel nog een vierde deel waarin we u het definitieve resultaat kunnen laten zien.

Tekst en foto's: Evert Flapper

## Vertinnen toen en nu

De pasvorm van een Porsche was vroeger natuurlijk dramatisch, de mallen die ze toen gebruikten, waren niet zo goed. Het liefst maakten ze er duizend aftreksels van, terwijl er maar honderd in een mal mochten. Dat was allemaal bezuinigen en Porsche was in die tijd Kampioen Gier, ze wilden alles zo zuinig mogelijk doen. Dan hadden ze van die handige snuiters die met lood omgingen.... Ja, zo ging dat vroeger! Maar niet alleen bij Porsche, ook bij alle andere merken werd dat vroeger op die manier gedaan. Tegenwoordig doen wij dat zogenaam-



de vertinnen, waar mijn vader een ongevenaarde specialist in is, eigenlijk nog steeds op dezelfde wijze, maar dan véél nauwkeuriger, we zijn véél fijner bezig met de naden. Als wij een achterschermerin lassen dan zitten we al dichterbij de naad dan dat ze vroeger in de fabriek zaten. Toen was het zo van: erin lassen, lood erop, klaar en of er nou een halve centimeter of een centimeter lood op zat, dat maakte niet uit. Wij proberen dat hier, zoals gezegd, beter te doen. En met beter bedoel ik met zo weinig mo-

## Technische gegevens:

Type: **356A Convertible D**

Bouwjaar: **1959**

Motor: **1600 S**

Motormodel: **6162**

Vermogen: **75 pk**

Chassisnummer: **86083**

Productie-aantal: **1328**

(waarvan 385 in 1958 en 943 in 1959)

Originele kleur: **ruby red**

(de eigenaar gaat voor **Speedster blauw**)



gelijk tin een zo strak mogelijk resultaat creëren. *Gebruiken jullie ook nog mallen?* Nee, maar wij hebben wel allerlei hulpmiddeltjes voor aan de binnenkant. Dat zijn gewoon blokjes staal die we zelf uittresen en die je in een rand kunt leggen, zodat je kunt zien of de rubbers die er straks inkomen, goed aansluiten op de deur. Het moet niet zo zijn dat als ik er rubber in doe, de deur niet meer dichtgaat. Mijn vader moet de tinnaad afleveren op 6 à 7 mm. *Dat wordt gecontroleerd?* Ja, maar zelf doen we dat ook, omdat ik weet dat wanneer ik mijn grondverf en verf er op doe, er 2 millimeter bij komt. Op dat moment zit ik precies aan de maat die ik moet hebben en dat is puur een kwestie van ervaring. Mijn vader weet gewoon exact hoe ver hij 'm aan mij af moet leveren, zodat we uiteindelijk op die 6 à 7 millimeter uitkomen. *Hoe werkt dat vertinnen nou precies?* Dat vertinnen doe je met een vlammetje. Allereerst moet je ervoor zorgen dat het plaatwerk goed wordt schoongemaakt. Dan komt er een speciale onderlaag

op die voor een goede hechting moet zorgdragen. En dan is het eigenlijk heel simpel. We kopen bijna geen tin in, want dat wordt allemaal hergebruikt. *Hoe doe je dat dan?* We hebben een pannetje, dat zetten we op het vuur en als het dan vloeibaar wordt dan komt al het vuil boven drijven en dat schep je d'r uit en dan heb je 100% zuiver tin. Daar maken we dan zelf weer nieuwe tinstrookjes van, dat gieten we zelf in een malletje. Het is hier eigenlijk net een kleine Hoogovens. Z'n eigen tin gaat er dus gewoon weer op, zuinigheid met vlijt. Vervolgens hebben we speciale gladgeschuurde houten blokjes, waaraan het tin niet blijft

een kwestie van ervaring. Die doet dit al z'n hele leven lang en hij kan het als geen ander. Met dat tin kan m'n vader 'm heel mooi strakstrijken. *Dat is letterlijk en figuurlijk het geheim van de smid!* Ja, dat is het trucje! Het vertinnen is een extra hulpmiddel om de auto mooi strak te krijgen, maar als het niet echt nodig is, dan gebruiken we het ook niet. En zo zijn vader en zoon Siemerink eigenlijk net zo bezig als Porsche in vroeger dagen, maar dan beter en met een mooier resultaat. Want de klassieke Porsches die bij Siemerink gerestaureerd worden, zijn mooier en strakker dan toen ze uit de fabriek kwamen!



vastplakken, die mijn vader in z'n hand kan vasthouden en daar wrijft en strijkt 'ie dan mee met een vlammetje erbij, een beetje warm, een beetje koud. Je kunt je voorstellen dat als je het tin te warm hebt dat alles weer naar beneden komt en je weer helemaal opnieuw kunt beginnen. Om goed te kunnen hechten moet het wel een bepaalde temperatuur hebben, maar dat is bij mijn vader puur

*De volgende keer gaan we het met Michael hebben over het spuitwerk en met name ook over de originele lak van Glasurit.*

*We hopen u begin juni het eindresultaat te kunnen laten zien (wordt vervolgd).*

**Siemerink Classic Porsche Services**  
Bronstraat 8, 1976 BC IJmuiden  
T 0255-534122